N:o 18.

Ank. till Riksd. kansli den 1 maj 1900, kl. 2 e. m.

Memorial, angående ändringar i aflöningsstaten för Sveriges riksbank m. m.

Från tjenstemän och vaktbetjening vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor har utskottet i den ordning, som i § 82 i gällande bankoreglemente föreskrifves, fått mottaga åtskilliga ansökningar om dyrtidstillägg eller andra förbättringar i aflöningsförmåner, och hafva bankofullmägtige öfver samtliga dessa framställningar till utskottet afgifvit yttranden, hvarjemte fullmägtige sjelfva framstält åtskilliga förslag till ändringar eller jemkningar i aflöningsstaten.

Ifrågavarande ansökningar och förslag hafva af utskottet pröfvats, hvarvid utskottet, med kännedom om den utgång, som Kongl. Maj:ts förslag vid årets riksdag om dyrtidstillägg åt åtskilliga grupper af de vid statens verk anstälda tjenstemän rönt, funnit framställningarna om dyrtidstillägg icke böra till någon utskottets hemställan hos Riksdagen för närvarande föranleda.

Utan samband med frågan om dyrtidstillägg stå en del af de hos utskottet föreslagna ändringar i aflöningsstaten och i den mån utskottet funnit dessa ändringsförslag böra gifva anledning till framställningar hos Riksdagen, får utskottet nu för dem närmare redogöra.

A. Framställningar, som angå aflöningsstaten vid riksbankens hufvudkontor samt afdelningskontor i Göteborg och Malmö.

Ändringar i hufvudkontorets aflöningsstat.

Den gällande aflöningsstaten för hufvudkontoret upptager i första graden 20 tjenstemän, i andra graden 22, i tredje graden 10 och i fjerde graden 5; och hafva fullmägtige nu bland annat hemstält, att staten måtte så ändras, att tjenstemännen från och med den 1 nästkommande juli komme att blifva:

i andra graden 24, i tredje graden fortfarande 10, och genom uppflyttning af en tjenst från 3:dje graden i fjerde graden 6.

Till stöd för den sålunda begärda tillökningen i den ordinarie personalen vid hufvudkontoret hafva fullmägtige — efter erinran, att rörelsens alltjemt fortgående tillväxt föranlåtit fullmägtige att tid efter annan, med begagnande af den rätt, som 60 § 2 mom. i bankoreglementet tillerkänner dem, anställa tjenstemän utöfver stat och åt dem anslå arfvoden, som öfverensstämma med den i staten för olika grader bestämda aflöning — anfört hufvudsakligen följande.

a) Ny tjenst i 3:dje graden vid hufvudkontoret.

Till biträde åt vederbörande tjenstemän vid utlåningsrörelsen har den 5 januari 1899 anstälts en kamrerare öfver stat. Behofvet af denna förstärkning i arbetskrafterna grundade sig hufvudsakligen på den betydliga tillväxten i vexeldiskonteringen. Den häraf föranledda tillökningen i arbete, särskildt med utsändningen till de många olika bankplatserna i riket af förfallande vexlar, fordrade, enligt hvad till fullmägtiges protokoll för nämnda dag anförts, ökad personal, i synnerhet som behandlingen af de många vexlarna, hvilka på senare tider ej sällan inkommit till flera hundratal om dagen, fordrade ytterlig noggranhet. Härtill komme rediskonterings- och kreditivaffärerna med den enskilda bank, som afstått från sin sedelutgifningsrätt och vården af derför lemnade säkerheter. De tjenstemän, som under gemensamt ansvar handlade hithörande ärenden, vore 2 kommissarier och 1 kamrerare. Till att rätt besörja den nuvarande rörelsen och den, som vore att vänta, vore de dåvarande tre ej tillräckliga, utan det erfordrades ytterligare en till i kamreraregrad (= tredje grad) emedan hans göromål och ansvar blefve lika med de öfrigas.

b) Två nya tjenster i 2:dra graden vid hufvudkontoret.

Vidkommande derefter de i andra graden öfver stat anstälda tjenstemännen, nemligen en kassör, som antagits enligt beslut den 13 maj 1897, och en bokhållare, som antagits enligt beslut den 30 november 1899, hafva fullmägtige anfört, att det visat sig vara nödvändigt att för folio- och postvexelräkningarnes behöriga handhafvande stadigvarande

upprätthålla två kassor, då man icke längre kunde åtnöja sig med en enda. Till en början hade båda kassorna gemensam bokhållare, men detta visade sig otillräckligt, och utöfver stat anställdes då ytterligare en, hvilken dock, jemte bokföringen i den ena af kassorna, skulle verkställa den räkenskapsföring, som erfordrades med afseende på den i december månad 1899 började clearingsrörelsen i riksbanken.

För att närmare visa, huruledes rörelsen inom här ofvan omnämnda grenar af riksbankens verksamhet utvecklats, hafva fullmägtige sammanstält åtskilliga sifferuppgifter, hvilka utskottet anser sig böra här meddela:

diskonterade vexlar	år 1897	14,947	st.
» »	» 1898	34,641	»
» »	» 1899	49,299	»
» »	1 qvartalet 1900	13,625	»
rediskonterade »	år 1897	12,183	st.
» »	» 1898	32,487	»
» »	» 1899	47,276	»
» »	1 qvartalet 1900	13,123	»

vid hufvudkontoret utfärdade postvexlar:

år 1897	63,869	st.
» 1898	74,359	»
» 1899	79,140	»
1 qvartalet 1900	20,509	»

af hufvudkontoret inlösta postvexlar:

år 1897	63,648	st.
» 1898	74,312	»
» 1899	78,986	»
1 qvartalet 1900	20,683	»

kassarörelsens i bankkontoret omfattning utgjorde

år 1897	debet kr.	2,062,913,139: 01	kredit kr.	2,062,821,996: 68
» 1898	» »	2,557,592,600: 77	» »	2,557,470,354: 30
» 1899	» »	3,329,195,704: 30	» »	3,329,073,306: 29
1 qvartalet 1900	» »	1,142,079,311: 51	» »	1,141,961,740: 82 »

c) Ny tjenst i 4:de graden vid hufvudkontoret.

Slutligen hafva i detta sammanhang fullmägtige hemstält, att den nuvarande kamreraretjensten i utrikes vexelexpeditionen finge i sådan måtto förändras, att den uppflyttades i 4:de eller kommissariegraden. Den ifrågavarande befattningen inrättades år 1877. Under de 22 år, som sedan dess förflutit, hade utrikeskontoret utvecklat sig på ett sådant sätt, att den, som i egenskap af förman hade att svara för expeditionen å denna särskilda afdelning, fått sina göromål icke blott qvantitativt i betydlig mån förökade, utan ock till arten mera pröfvande och ansvarsfulla, än i början var fallet, till upplysning hvarom fullmägtige åberopat följande sifferuppgifter:

År 1877 köptes utländska vexlar	till antal af 3,499	för kr.	82,573,104:	20
» 1899 » » » » »	» 4,896	» »	262,176,637:	01
» 1877 såldes »	» till ett sammanlagdt belopp af	kr.	90,485,835:	32
» 1899 » » » » » »	» » »	»	246,213,100:	50

Härvid ville dock fullmägtige erinra, att pröfningen af vexlarnas formella beskaffenhet numera vore vida svårare än förr, i det att till inköp erbjödes allt flera dylika, som härstammade från utlandet och som gått genom många händer med påtecknade endossement, hvilkas rättsliga giltighet borde noga undersökas, om alla svårigheter för inlösen skulle kunna undvikas. Kamreraren, hvilken tillika skötte kassan, hade till skyldighet att fullgöra granskningen, hvars vigt vore lätt att inse och hvars utförande kräfde vaksamhet och noggrannhet hos expeditionshafvanden. Vidare hade affärerna med danska nationalbanken och Norges bank från och med 1886, då öfverenskommelsen af november 1885 om trasseringar bankerna emellan trädde i verket, tagit allt större dimensioner, hvilket framginge deraf, att under år 1899 nationalbankens debet utgjorde ..... kr. 47,901,831: 96
och dess kredit ..... » 50,630,410: 21
samt Norges banks debet ..... » 43,576,238: 23
och dess kredit ..... » 42,857,973: 66.

Ofvan upptagna siffror, till hvilka skulle kunna läggas andra sådana för olika grenar af rörelsen, ådagalade, enligt fullmägtiges mening, att förmanskapet för utrikeskontoret hädanefter borde blifva en befattning i 4:de graden (kommissarie). Bifölles detta förslag, skulle deraf följa, att antalet kamrerare fortfarande kunde blifva tio, så att i stället för den kamrerareplats öfver stat, som skulle förvandlas till ordinarie och blifva den elfte, skulle inrättas en femte kommissariebefattning, afsedd för utrikesexpeditionen. *Skilnaden i utgift* blefve således endast hvad

en 4:de grads tjenst erfordrade utöfver en tredje grads, eller enligt den lägre aflöningen (utan ålderstillägg) 1,000 kronor i lön och 250 kronor i tjenstgöringspenningar och enligt den högre (med ålderstillägg: 2 för kamrerare och 1 för kommissarie) 500 kronor i lön och 550 kronor i tjenstgöringspenningar.

d) Höjning i hufvudkontorets anslag till extra arbeten och semestervikariat, flitpenningar åt e. o. tjenstemän.

Beträffande det å hufvudkontorets stat uppförda anslag å 30,000 kronor till extra arbeten och semestervikariat samt till flitpenningar åt extra ordinarie tjenstemän, hafva fullmägtige begärt en förhöjning med 10,000 kronor, räknadt från årets början.

Till stöd härför hafva fullmägtige, efter erinran, att under år 1899 till semestervikariat utgått ett belopp af kr. 12,743: 75, hvaraf större delen tillgodokommit e. o. tjenstemän, anfört:

»För närvarande äro vid hufvudkontoret 37 unge män anstälda, hvilka icke hunnit få något fast förordnande å tjenst i 1:sta graden. Af dem äro antagna

år 1892	1	år 1897	8
» 1894	1 (sjuk)	» 1898	13
» 1896	5	» 1899	9

»Tre af dem tjenstgöra på ombudsmannaexpeditionen med mindre daglig sysselsättning och i följd deraf lägre arfvode, men detta motväges deraf, att flera unge män från afdelningskontoren fått under kortare eller längre tider tjenstgöra vid hufvudkontoret och der uppbära aflöning. Under innevarande vår blir nödigt att ytterligare anställa ett antal extra biträden, på det att tjenstgöringen må kunna fortgå obehindradt under den redan inträdda semestertiden, hvilken särskildt under sommaren tager de äldre extra ordinarie i anspråk för förordnanden. Hvad beträffar de under 1899 af extra ordinarie åtnjutna löneförmånerna, må här meddelas, att samtliga inkomster genom särskilda förordnanden och gratifikationer uppgått i ungefärligt medeltal

för de	1896	antagna	till	1,400: —	kronor,	
» »	1897	»	»	1,050: —	»	
» »	1898	»	»	885: —	»	
» »	1899	»	» omkring ...	60: —	»	i månaden,

dock att en eller annan af de äldre fått något mera för särskilda honom anförtrodda bestyr.

»Vidare bör det erinras, att den nu inrättade clearingsafdelningen, som för närvarande skötes af två ordinarie tjenstemän, hvilka derjemte bestrida andra göromål, och två à tre extra biträden, kräfver särskild kostnad, i det att dels förmannen för densamma skall godtgöras för förut åtnjutet kassavårdarearfvode, dels ock andra särskilda ersättningar böra utgå för dess behöriga och snabba uppehållande. Denna afdelning fans ej, då det ifrågavarande anslaget å 30,000 kronor fastställdes. Arbetet inom riksbankens hufvudkontor har numera blifvit så omfattande, att af extra ordinarierna, utom dem, som tjenstgöra hos ombudsmannen, måste i regeln utkräfvas full tjenstgöring under expeditionstiden med nästan ingen ledighet under året, i följd hvaraf det är för dem i hög grad försvåradt att kunna erhålla någon stadig bifortjenst.

»Öfver hufvud taget synes det vara billigt, att aflöningen må kunna, med inberäkning af olika förordnanden, utgå till dem, som äro anstälda i riksbanken

på	4:de	året	med	minst	125: —	kr.	i månaden
»	3:dje	»	»	»	100: —	»	»
»	2:dra	»	»	»	80 à 85: —	»	»
»	1:sta	»	»	»	60 à 70: —	»	» .

För att ett dylikt kraf skall kunna tillgodoses, bör vara att tillgå ett belopp af omkring 40,000 kronor.

»Om man nemligen antager, att i kontoret komma att finnas cirka

5	extra biträden	à	4:de	och	5:te	åren	kr.	7,500: —	
7	d:o	à	3:dje	»	4:de	»	»	8,400: —	
12	d:o	à	2:dra	»	3:dje	»	»	11,500: —	à 12,200: —
10	d:o	à	1:sta	»	2:dra	»	»	7,200: —	à 8,400: —
och 9	nyss antagna	à	1:sta	året	(1/2 à 2/3 år)		»	4,800: —	
						Summa	kr.	39,400: —	à 41,300: —

skulle, om man nu beräknar, att derifrån afgår ersättning till ordinarier för semestervikariat jemte kostnaden för clearingsbestyren, men å andra sidan tillkommer ersättning för särskilda förordnanden vid förfall för ordinarier, ledigheter eller tillfälliga uppdrag, anslagsbeloppet kunna skäligen bestämmas till 40,000 kronor.»

Två nya 1:sta grads tjenster vid Göteborgskontoret.

Jemväl vid afdelningskontoret i *Göteborg* har det visat sig vara behöfligt öka tjenstemännens antal, i hvilket afseende kontorets styrelse begärt, att till de nuvarande tre tjenstebefattningarna i 1:sta graden måtte

läggas ytterligare två sådana tjenster; och har för ådagaläggande af behofvet härutinnan styrelsen i skrifvelse den 11 januari 1900 anfört följande:

»Vid de 2:ne kassaexpeditionerna inom kontoret, af hvilka den ena omfattar alla kontorets rörelsegrenar, med undantag af afbetalningslån och vexling, och den andra utbetalning af afbetalningslån och liqvider derå samt in- och utvexling af sedlar och mynt, finnas anstälda endast extra ordinarie tjenstemän.

»Då rörelsen vid kassorna under de senaste åren betydligt ökats och då kassörerna i hög grad äro beroende af sina biträdens pålitlighet, torde det kunna betraktas såsom ett missförhållande, att vigtiga kassagöromål måste anförtros uteslutande åt unga extra ordinarie tjenstemän med låg aflöning, hvaremot det må anses vara af synnerlig vigt, till trygghet för så väl banken som kassörerna samt med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att vid hvardera kassan finnes anställd en ordinarie kassaskrifvare såsom hufvudbiträde och i åtnjutande af de löneförmåner, som tillhöra en tjenst i 1:sta graden vid kontoret, och hvilken vid kassörens tillfälliga frånvaro kan öfvertaga kassavården.

»Vidare må anföras, att det nuvarande antalet af ordinarie tjenstemän vid kontoret, nemligen 10 stycken, icke kan anses stå i rimligt förhållande till antalet af extra ordinarier, hvilka för tillfället äro icke mindre än 7 med regelbunden tjenstgöring.

»De omständigheter, hvilka föranledt den ökade kassarörelsen i kontoret, till följd hvaraf ständigt 2, men ofta 3 biträden äro vid hvardera kassan behöfliga, äro hufvudsakligen följande:

1) härvarande bankers tilltagande behof af riksbankens sedlar;

2) den ökade vexeldiskonteringen;

3) det i betydlig mån ökade antalet af vexlar, som tillsändas kontoret för inkassering;

4) tillväxten af rörelsen å giroräkningen, sedan statens verk och inrättningar numera äro hänvisade till användande af denna räkning i riksbanken, samt

5) allmänhetens anlitande i allt högre grad af härvarande vexlingskassa.

»Till belysning af förestående torde följande siffror få anföras:

Vexeldiskonteringen vid afdelningskontoret utgjorde:

år	1897	kronor	16,104,042: 74	för	9,432	st.	vexlar
»	1898	»	31,671,176: 69	»	21,410	»	»
»	1899	»	35,778,073: 60	»	24,259	»	»

Vexlar tillsände kontoret för inkassering utgjorde:

år 1898	 2,194	stycken
» 1899	 3,776	»

Insättningarne å giroräkning utgjorde:

år 1897	kronor	35,667,425:	05
» 1898	»	48,626,757:	—
» 1899	»	45,074,288:	05

och uttagningarne å samma räkning:

år 1897	kronor	35,594,871:	91
» 1898	»	48,561,695:	36
» 1899	»	44,621,769:	87

Beloppet af i båda kassorna influtna och utgifna medel, oberäknadt vexling, utgjorde:

influtna medel:

år 1897	kronor	131,210,757:	62
» 1898	»	173,974,841:	14
» 1899	»	182,529,439:	47

utgifna medel:

år 1897	kronor	130,637,172:	08
» 1898	»	174,593,731:	91
» 1899	»	182,844,371:	37

Afdelningskontorets nettovinst utgjorde:

år 1897	kronor	509,982:	89
» 1898	»	554,236:	69
» 1899	»	637,236:	34

»Derjemte har rörelsen vid vexlingskassan så betydligt ökats, att expeditionen vid vissa tider och i synnerhet vid årsskiftet endast med största svårighet kunnat medhinnas, hvarföre det vid sådana tillfällen

framdeles skulle vara särdeles önskligt att kunna anordna en extra kassa med en ordinarie kassaskrifvare såsom föreståndare.

»I händelse den föreslagna anordningen med tillsättande af 2:ne ordinarie kassaskrifvare vid kontoret gillas, kommer naturligtvis en motsvarande minskning af antalet extra ordinarie tjenstemän och af anslaget till flitpenningar åt dem att ega rum.

»Slutligen tillåter sig styrelsen påpeka, att kassarörelsen i kontoret, hvilken enligt hvad förut anförda siffror utvisa, är i ständigt uppåtgående, endast i ringa mån är beroende af nya afdelningskontors inrättande i landsorten.»

Hvad kontorsstyrelsen sålunda anfört har af fullmägtige till alla delar vitsordats och framställningen tillstyrkts.

En ny tjenst i 1:sta graden vid Malmökontoret.

På framställning af afdelningskontorets i *Malmö* styrelse hafva fullmägtige, på sätt deras protokoll den 12 oktober 1899 närmare utvisar, medgifvit, att från den 1 november samma år vid kontoret finge utöfver stat i 1:sta graden anställas en tjensteman utom de två, som i aflöningsstaten äro upptagna. Skälen härtill hafva varit af samma art som de, hvilka föranledt ökning af tjenstemännens antal vid hufvud- och Göteborgskontoren.

Höjning i Malmökontorets anslag till extra arbeten m. m.

Till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar till extra ordinarie tjenstemän vid Malmökontoret är i nu gällande stat uppfördt ett belopp af kr. 3,500: —, hvilken summa kontorets styrelse funnit vara otillräcklig för sitt ändamål och hvari derför ifrågasatts höjning med 3,000 kronor. Styrelsen har till stöd härför anfört, att, ehuru kontoret den 1 november 1899 erhållit en tjensteman öfver stat i 1:sta graden, göromålen till följd af rörelsens betydliga tillväxt dock blifvit så betungande för den nuvarande tjenstepersonalen, att en ökning af de extra ordinarie tjenstemännens antal vore nödvändig. På grund dels häraf och dels af motsedd ökning i utgifterna för semestervikariat under innevarande år till följd deraf att en ny kassörstjenst tillkommit samt att förut t. f. tjenstemän blifvit befordrade till högre eller ordinarie tjenst, föranlåtes styrelsen begära ofvannämnda anslags tillökning.

Fullmägtige, som till utskottet låtit öfverlemna afdelningskontorets framställning, hafva dervid förmält sig finna densamma vara förtjent af uppmärksamhet. Utgifterna för semestervikariat uppginge till sammanlagdt 950 kronor, efter afdrag hvaraf å det nuvarande anslaget skulle återstå till extra arbeten och flitpenningar i rundt tal 2,550 kronor, hvil-

ket belopp äfven med beräkning af hvad till extra ordinarierna utginge af semestermedlen, uppenbarligen ej vore tillräckligt till skälig aflöning åt de fyra extra ordinarie tjenstemän, som för närvarande vore anstälda, ännu mindre för ytterligare en eller flere sådana. Fullmägtige hemstälde alltså om beviljande af den begärda ökningen i ifrågavarande anslag.

En ny vaktmästaretjenst vid Malmökontoret.

Afdelningskontoret i Malmö har enligt gällande stat endast en vaktmästare, och då de denne åliggande göromålen så tillväxt, att en person icke på ett tillfredställande sätt kan fullgöra desamma, hafva fullmägtige i öfverensstämmelse med hvad afdelningskontorets styrelse hos fullmägtige hemstält, föreslagit, att ytterligare en ordinarie vaktmästare måtte få anställas vid kontoret med enahanda aflöningsförmåner som den förutvarande, nemligen lön 600 kronor jemte ett ålderstillägg å 100 kronor samt tjenstgöringspenningar 200 kronor, äfvensom i ersättning för fri bostad och vedbrand 300 kronor om året.

Ökning af löneförmånerna för husdrängen vid Malmökontoret.

Vid afdelningskontoret i Malmö har, såsom utskottet i sitt till Riksdagen aflåtna memorial n:o 16 närmare omförmält, varit och är fortfarande medelst tillfälligt förordnande anställd en husdräng, hvilken, på sätt i gällande aflöningsstat är bestämdt, aflönats med lön kronor 400: — samt fri bostad och vedbrand. Derest, i öfverensstämmelse med hvad utskottet i nyssnämnda memorial föreslagit, nuvarande husdrängen erhåller pension, ifrågakommer alltså tillsättandet af en ny; och har nu afdelningskontorets styrelse begärt, att enahanda kontanta aflöningsförmåner, som anslagits åt husdrängen vid Göteborgskontoret eller 600 kronor i lön, måtte tilldelas husdrängen vid Malmökontoret. Denna hemställan har af fullmägtige förordats, enär det synts dem billigt, att, då förhållandena vid de nämnda båda kontoren i fråga om husdrängens göromål och lefnadsvilkor vore temligen lika, aflöningen borde med hänsyn härtill bestämmas till följd hvaraf fullmägtige hemstält, att husdrängens vid Malmökontoret lön måtte bestämmas till 600 kronor jemte fri bostad och vedbrand.

Ang. upphäfvande af inskränkningen i rätt till semester för 1:sta gradens tjenstemän vid hufvud- samt Göteborgs- och Malmökontoren.

I § 68 mom. 4 af gällande bankoreglemente är stadgadt, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att tjenstemännen vid hufvudkontoret äfvensom kamrerare och tjenstemän i 1:sta och 2:dra graden vid Göteborgs- och Malmökontoren skola, i likhet med vissa uppgifva tjenstemän vid öfriga afdelningskontor, ega, *så vidt sådant utan hinder af göromålens jemna och oafbrutna gång kan ske*, att hvar i sin ordning åtnjuta semester under viss i reglementet uppgifven tid, men till denna allmänna bestämmelse har i samband med den mindre omfattande löneregleringen, som år 1892 blef beslutad, fogats ett tillägg af följande lydelse:

»*dock att tjenstemännen i lägsta graden vid hufvudkontoret samt afdelningskontoren i Göteborg och Malmö ej ega att erhålla semester förr, än de kommit i åtnjutande af lönetillägg eller i graden innehaft tjenst på ordinarie stat i minst fem år*».

Nu hafva tio bland 1:sta gradens tjenstemän vid hufvudkontoret till utskottet ingifvit skriftlig hemställan, af den 10 januari 1900, att denna inskränkning i deras semesterrätt måtte få bortfalla, samt anfört:

»Under den 3 sistlidne mars ingingo de yngre ordinarie och de med dem likstälda tillförordnade tjenstemännen i 1:sta graden vid riksbankens hufvudkontor till herrar fullmägtige med en vördsam anhållan om rätt till semester, ur hvilken skrifvelse vi tillåta oss anföra följande:

"»I sammanhang med den af 1892 års Riksdag fastställda löneregleringen för tjenstemännen vid riksbankens hufvudkontor gjorde sig den åsigten gällande, att skäl förefunnes att inskränka semestertiden för första graden så, att endast de äldre inom graden fortfarande finge åtnjuta rätt till semester, medan de yngre icke vidare skulle ega någon dylik. Såsom motiv härför framhölls svårigheten att under den tid af året, då semester företrädesvis bör ifrågakomma, kunna uppehålla göromålen utan att hafva anställdt ett vida större antal extra tjenstemän, än som under vanliga förhållanden är behöfligt.»"

»Gent emot denna uppfattning — som föranledde till det beslut, hvarigenom de yngre tjenstemännen vid riksbankens hufvudkontor förlorade en dem förut beviljad förmån — våga vi erinra om hvad herrar bankofullmägtige, efter att hafva framhållit nödvändigheten för tjenstemännen att under någon tid af året kunna vinna befrielse från tjenstens förrättande, i utlåtande till bankoutskottet anfört år 1869, då rätt till semester tillerkändes samtliga riksbankens ordinarie tjenstemän: "»För det verk, tjenstemannen tillhör, bör det ock i flera afseenden vara fördelaktigt, att tjenstemannen beredes någon hvila från arbetet utan förlust af innehafvande inkomst. Nitet för tjensten skärpes i samma mån, som tjenstemannen kan hos principalen spåra ömhet om hans person, och arbetet besörjes med mera raskhet och uppmärksamhet å verkets fördel, då någon hvila från arbetet årligen är att påräkna. Af det oafbrutna, enformiga arbetet tidigt nog härledda sjukdomar afböjas eller undanskjutas till en aflägsnare tid och minska för verket utgifterna för sjukdomsvikariater. Således och om fördelen för tjenstemannen af lediglhet kan beredas, utan att verket häraf får vidkännas någon ny utgift,

så torde lätteligen inses, att semesters meddelande bör vara nyttig för såväl banken som dess tjenstemän»".

»Enär lefnadsomkostnaderna under de 30 år, som sedan dess förflutit, väsentligen ökats och kampen för tillvaron derigenom blifvit hårdare och mera nervslitande, icke minst på tjenstemannabanan — der i synnerhet extraordinarierna, för att kunna uppehålla sig utan åsamkande af alltför stor skuldbörda, äro i de flesta fall nödsakade att utom sin egentliga verksamhet söka annan sysselsättning (såsom lektioner, korrekturläsning, bokförings- och revisionsarbeten eller tjenstgöring i flera verk) —, så är nu för tiden en fullständig afhållsamhet från det dagliga arbetet under någon del af året långt nödvändigare än tillförne.

»Äfven hafva bland statens öfriga embetsverk till och med sådana med så stor tjenstemannapersonal som postverket och statens jernvägar funnit sig föranlåtna att bereda förmånen af årlig semester icke blott åt alla sina ordinarie tjenstemän, utan postverket äfven åt sådana tillförordnade postexpeditörer, som innehaft ständigt förordnande minst ett år, samt jernvägsstyrelsen jemväl åt sina extraordinarier i allmänhet. Och då de allra flesta såväl vid de enskilda bankinrättningarna som i andra större privata affärsföretag anställda personer, hvilkas lefnadsvilkor äro jemförliga med statens yngre tjenstemäns, numera åtnjuta — åtminstone efter några års verksamhet derstädes — årligen återkommande ledighet, vill det synas, som om riksbankens tjenstemän likaledes efter flerårig, daglig tjenstgöring skulle kunna anses förtjenta af en dylik uppmuntran.

»Näppeligen lär väl kunna förnekas, att det för kontroll och äfven i öfriga hänseenden torde vara gagneligt, att tillfälliga personalombyten jemväl å de lägre tjensterna inom riksbanken understundom ega rum.

»En anledning till den bland de yngre härvarande tjenstemännen under de senare åren allt starkare framträdande nervositeten är möjligen att söka i beskaffenheten hos det sig mer och mer ökande arbete, som inom banken förekommer. Och sannolikt har det ej heller kunnat undgå herrar fullmägtiges uppmärksamhet, att flera af just ifrågavarande tjenstemän under någon tid af året måst begära tjenstledighet med stöd af läkarebetyg.»

Oaktadt den sålunda — som vi våga anse — behjertansvärda ansökningen icke framstälde andra anspråk än att efter mångårigt arbete erhålla en månads ledighet under sådan tid af året, då ingen som helst ökning i bankens vare sig utgiftsstat eller extra tjenstepersonal derigenom skulle föranledas, funno herrar fullmägtige på grund deraf, att förhållan-

dena beträffande de platser, som då uppehöllos enligt stadigvarande förordnande, »antagligen i den närmaste tiden komme att undergå någon ändring till det bättre», skäl icke föreligga att vid densamma fästa afseende.

Då den sålunda åsyftade, nu genomförda ändringen icke medfört någon afsevärd förbättring för tjenstemännen vid *hufvudkontoret;*

då de yngre ordinarie i 1:sta graden derstädes fortfarande äro i saknad af en åt samtliga tjenstemän inom nämnda grad förut tillerkänd förmån, hvars återvinnande nu synes vara desto mera berättigadt, som de betydligt ökade göromålen vid hufvudkontoret i ännu större utsträckning än förr kräfva mer och mer forceradt arbete under expeditionstiden samt för de flesta af oss mycket ansträngande arbete äfven å annan tid;

och då de vid riksbankens afdelningskontor anställda, jemförelsevis unga kassörerna, hvilkas ställning — oafsedt de gynsammare ekonomiska och hygieniska förhållanden, landsorten erbjuder dem framför hufvudstaden — närmast är jemförlig med tjenstemännens i 1:sta graden vid hufvudkontoret, genom den senast fastställda staten för afdelningskontoren, samtlige utan inskränkning redan vunnit ifrågavarande förmån, så hafva undertecknade ordinarie tjenstemän i 1:sta graden vid riksbankens hufvudkontor vågat hysa den förhoppningen, att bankoutskottet måtte finna skäl att till välvillig pröfning upptaga vår här nedan vördsamlingen gjorda anhållan samt skänka den sitt bifall.

Såsom ett ej ringa stöd för denna vår tillförsigt anse vi oss slutligen ej böra underlåta att återgifva, hvad 1873 års bankoutskott i sitt betänkande angående den samma år föreslagna ändringen i tjenstemännens vid riksbanken förmåner, såsom oss synes, mycket beaktansvärdt yttrat:

"»Fullmägtiges förslag att från semester utesluta de tjenstemän i första graden, hvilka varit ordinarie tjenstemän mindre än 10 år, kan utskottet icke gilla. Det har blifvit upplyst, att hittills endast ytterst sällan någon hunnit till ordinarie tjenst i riksbanken vid 30 års ålder, och medelsiffran för den ålder, då ordinarie tjenst erhålles, ställer sig vida högre. Innan extra ordinarie tjensteman hinner till ordinarie tjenst, lärer han utan tvifvel äfven hädanefter få tjenstgöra åtskilliga år såsom extra ordinarie; och det synes derför utskottet billigt att, när han kommit till ordinarie tjenst, han då må åtnjuta någon årlig ledighet.

Den svårighet, som lärer visat sig att finna lämpliga personer till tjenstgöringen under semestertiden, torde kunna i väsentligaste mån undanrödjas, om semestertiden utsträckes, i mån af behof, äfven till

andra tider af året än sommaren, och utskottet har derför ansett berörde svårighet icke böra utgöra hinder för medgifvande äfven åt de lägre tjenstemännen af en ledighet, som är väl behöflig.»"

På grund af hvad vi sålunda tillåtit oss anföra, hafva vi härmed velat vördsamt anhålla,

att bankoutskottet måtte hos innevarande års Riksdag göra framställning om sådan ändring i bankoreglementet, att samtliga tjenstemännen i 1:sta graden vid riksbankens hufvudkontor må förklaras berättigade åtnjuta semester under en månad hvarje år å tid, då sådan kan utan olägenhet dem beredas.»

I det yttrande, som fullmägtige med anledning häraf till utskottet den 18 sistlidne april afgifvit, hafva de hufvudsakligen erinrat, att, om framställningen vunne afseende, svårighet att anordna tjenstgöringen under semestertiden skulle uppstå och att deraf möjligen skulle kräfvas ökade arbetskrafter.

B. Framställningar, som angå aflöningsstaten vid riksbankens i grupper indelade afdelningskontor, nemligen kontoren i Jönköping, Karlstad och Örebro (nu grupp 1), Falun, Hernösand, Luleå och Östersund (nu grupp 2), Kalmar och Vexiö (nu grupp 3) samt Gefle, Karlskrona, Linköping, Mariestad och Umeå (nu grupp 4) och Visby (nu särskild afdelning i grupp 4).

Ny bokhållarebefattning vid Örebrokontoret.

I likhet med öfriga till *gruppen 1* hörande afdelningskontor finnas, utom ombudsmannen, vid kontoret i *Örebro* tre ordinarie tjenstemän, kamrerare, kassör och registrator, den sistnämnde tillika bokhållare, med lön 1,300 kr. jemte ett ålderstillägg å 400 kr. samt tjenstgöringspenningar 700 kr.

Kontorets styrelse har nu i en till fullmägtige ställd skrifvelse af den 20 februari 1900 begärt, att på kontorets stat måtte uppföras aflöning till ytterligare en ordinarie tjensteman med samma förmåner som registratorn.

Den i ärendet af kontorsstyrelsen gjorda framställningen är af följande innehåll:

»Sedan år 1895, då den ordinarie personalen vid kontoret på grund af de då ökade göromålen förstärktes med en tjensteman utöfver stat, hvilken sedermera vid tjensternas omplacering öfverflyttades på ordinarie

stat, har kontorets verksamhet hvad beträffar utlånings- och kassarörelsen i så betydlig grad stegrats, att styrelsen ser sig nödsakad hos herrar fullmägtige göra framställning om tillsättande på ordinarie stat af ytterligare en tjensteman.

»Den väsentliga ökningen i utlåningsrörelsen har föranledts af det betydande antal vexlar, som under de senaste åren och i synnerhet under det sista året diskonterats. Antalet och beloppet diskonterade och inlösta vexlar hvarje år från och med 1895 framgår af nedanstående tabell.

	Diskonterade vexlar.		Inlösta vexlar.	
	Antal	Belopp	Antal	Belopp
År 1895	4,585	5,782,589: —	4,248	5,414,224
» 1896	7,084	9,562,106: —	6,393	8,420,758
» 1897	6,823	8,341,329: —	7,219	8,804,006
» 1898	9,746	16,680,045: —	9,336	15,373,414
» 1899	13,421	20,145,678: —	12,931	19,436,991

»År 1899 har således diskonterats tre gånger så många vexlar som år 1895, och beloppet utgör nära fyra gånger det under sistnämnda år diskonterade. Vid jemförelse med de vid hufvudkontoret sistlidet år diskonterade vexlarnes antal framgår, att antalet vid härvarande kontor under samma tid uppgick till mer än fjerdedelen af de förra.

»I samma mån som vexeldiskonteringen tillväxt, har äfven mängden af de till landsorten för inkasso afsända vexlarne stigit. Då år 1895 afsändes 1,856 stycken för ett belopp af 1,893,312: 67, har under år 1899 remitterats 9,565 stycken för ett belopp af kronor 10,103,595: —

»De med vexlarnes granskning, ränteberäkning, införande i förfallobok m. fl. böcker, afsändning till landsorten för inkasso och inlösen m. m. förenade göromålen taga af den ordinarie personalen ett arbete i anspråk, som vida öfverstiger dess krafter. Det fordrar den största noggrannhet och omsorg för att icke något fel med deraf följande ersättningsskyldighet må uppstå och kan till högst obetydlig del öfverlåtas på de oansvarige extra ordinarie tjenstemännen.

»Kassarörelsens tillväxt från och med 1895 framgår af följande slutsummor i runda tal af de årliga in- och utbetalningarne.

År 1895	kronor	74,000,000: —
» 1896	»	96,000,000: —
» 1897	»	107,000,000: —
» 1898	»	175,000,000: —
» 1899	»	199,000,000: —

»För vexlingsgöromålen kunna icke några siffror lemnas, men för att i någon mån visa, att desamma i icke obetydlig grad ökats, meddelas, att silfverbehållningen, som under åren 1895, 1896, 1897 och 1898 ökades i runda tal med respektive kronor 17,000, 12,000, 18,000 och 51,000, tillväxte under 1899 med kronor 97,000 och under innevarande år till och med den 3 dennes med kronor 24,000 och detta oaktadt utvexlingen, sedan kontoret inflyttat i sin nuvarande lokal med dess centralare läge, högst betydligt tilltagit.

»Beloppet af inlösta privatbanksedlar, som under år 1896 (år 1895 fördes icke uppgifter öfver inkomna dylika sedlar) utgjorde kronor 5,673,000: — uppgick 1899 till kronor 11,741,000: —

»Det för kassören mest betungande arbetet förutom de egentliga kassagöromålen är inkassering och redovisning af de från andra bankinrättningar hit öfversända vexlar. Den årliga tillväxten af dessa synes af följande:

	Antal	*Belopp*
År 1895	1,898	1,932,492: —
» 1896	2,101	2,423,989: —
» 1897	3,383	2,628,049: —
» 1898	5,445	6,428,032: —
» 1899	6,639	8,279,606: —

»Inlösen af de enskilda bankernas postvexlar förorsakar numera ett icke oväsentligt arbete. Sistlidet år hafva genom dagliga remissor till hufvudkontoret för insättning å löpande räkning remitterats icke mindre än 11,760 stycken dylika vexlar till ett belopp af kronor 25,110,602: —, under det att år 1895 antalet uppgick till endast 3,850 med ett belopp af kronor 6,461,400: 42.

»Af det anförda framgår tydligt, att expeditionen icke på ett nöjaktigt sätt kan skötas af den fåtaliga ordinarie personalen, icke ens med det biträde, som erhålles af kontorets extra ordinarie tjenstemän, och att med den omfattning kassarörelsen tagit det för kassören är omöjlig att medhinna eller ens öfvervaka det dryga arbetet med nummerböckernas

förande. Äfven en del af kamrerarens göromål behöfver öfverflyttas på annan ordinarie tjensteman, enär med nuvarande arbetsfördelning arbetet omöjligt kan skötas med den noggranhet och omsorg, som gifvetvis bör iakttagas. Särskildt gäller detta granskningen af den mängd vexlar och lånehandlingar, som inkomma till kontoret. Styrelsen får derför vördsamt hemställa, att vid härvarande kontor måtte tillsättas ytterligare en ordinarie tjensteman med samma förmåner som registratorn.»

Denna framställning, till hvilken fullmägtige i afgifvet yttrande hänvisat, hafva fullmägtige på de af kontorsstyrelsen åberopade skäl tillstyrkt, samt i enlighet dermed begärt, att en ny tjensteman med benämning »bokhållare» finge från den 1 nästkommande juli anställas vid kontoret och tilldelas enahanda aflöningsförmåner som registratorn.

Uppflyttning af Linköpings-kontoret från grupp 4 till grupp 2.

Skilnaden med afseende på aflöningsstaten mellan kontor i 2:dra och 4:de gruppen består deri, att kontor

i 2:dra gruppen	*i 4:de gruppen*
hafva (ålderstillägg oberäknade):	
1 kamrer med lön kr. 2,000: —	1 kamrer med lön kr. 1,800: —
» » » tj. g. pgr » 1,200: —	» » » tj.-pgr » 800: —
» » » arvode » 600: —	» » » arvode » 600: —
1 kassör » lön » 1,500: —	1 kassör » lön » 1,400: —
» » » tj.-pgr » 700: —	» » » tj.-pgr » 700: —
» » » missr.-pgr » 600: —	» » » missr.-pgr » 500: —
1 registrator (bokh.) lön » 1,200: —	— — — — — — — — — —
» » tj.-pgr. » 600: —	— — — — — — — — — —
1 ombudsman med lön » 800: —	1 ombudsman med lön kr. 600

Styrelsen för kontoret i *Linköping*, hvilket kontor öppnades den 1 april 1897, och indelats bland kontoren i 4:e gruppen, har i en till fullmägtige den 22 sistlidne januari aflåten skrifvelse, begärt, att kontoret måtte uppflyttas till 2:dra gruppen, och denna framställning hafva fullmägtige funnit sig böra tillstyrka samt i sådant afseende, under hänvisning till de detaljerade siffer- och andra uppgifter, som kontorsstyrelsen åberopat, för egen del anfört hufvudsakligen, att under den tid af mer än tre år, som förflutit, sedan kontoret öppnades, dess rörelse utvecklat sig så, att detsamma nu kunde anses jemstält med andra dylika, hvilka hänförts till 2:dra gruppen. Att ytterligare en ordinarie tjenst behöfde vid kontoret inrättas och att aflöningen för kamrerare och kassör

borde höjas till motsvarighet mot tjensteåliggandenas omfattning, funne fullmägtige bestyrkt af hvad revisorerna af 1899 års förvaltning yttrat i sin under sistlidne mars månad afgifna berättelse, i hvilken de, bland annat, anfört, att Linköpingskontoret rättvisligast borde tillhöra 1:sta gruppen, men att, då styrelsen i sin inlaga anhållit om kontorets uppflyttning till endast 2:dra gruppen, revisorerna på det kraftigaste ville förorda bifall till denna styrelsens hemställan. För sin del hafva fullmägtige häruti instämt och alltså föreslagit att Linköpingskontoret från den 1 nästkommande juli måtte få upptagas i 2:dra gruppen, der kontoren i Falun, Hernösand, Luleå och Östersund förut finnas.

Uppflyttning af Visbykontoret till 4:de gruppen i afseende å verkställande styrelseledamotens aflöning.

Aflöningsstaten för afdelningskontoret i *Visby*, hvilket kontor, hvad beträffar tjenstemännens antal och aflöningsförmåner, hänföras till 4:de gruppens kontor, företer den olikhet med aflöningsstaten för öfriga 4:de gruppens kontor, att verkställande styrelseledamoten, om han är tjensteman i riksbanken, icke erhåller större aflöningsförmåner än tillhopa 4,000 kronor med 2 ålderstillägg å 500 kronor hvartdera, hvaremot vid gruppens öfriga kontor, dessa förmåner äro 5,000 kronor jemte 2 ålderstillägg å samma belopp som de andra kontoren.

På grund af framställning från Visbykontorets styrelse hafva fullmägtige hemstält, att ifrågavarande olikhet i aflöningsförmånerna måtte upphöra, till stöd hvarför fullmägtige enligt skrifvelse den 18 sistlidne april erinrat, att redan år 1897 bestämdes, att verkställande styrelseledamoten i Visby skulle, om han icke vore tjensteman i riksbanken, ega åtnjuta samma aflöning som hans likar vid öfriga kontor. Att för honom i egenskap af tjensteman i riksbanken fastställa lägre aflöning än som vid andra kontor vore beviljad, hade så mycket mindre skäl för sig, som hans göromål vore fullt lika omfattande som flere andra verkställande styrelseledamöters. Det lägre beloppet för Visby bestämdes ursprungligen på en tid, då kontoret ej var öppet mera än vissa dagar i veckan. Nu mera och sedan många år tillbaka vore expeditionstiden daglig, vid hvilket förhållande billighet och rättvisa talade för, att det undantagsförhållande måtte upphäfvas, som stält Visbykontoret för sig i en särskild afdelning inom 4:de gruppen.

Höjning i aflöningen åt vaktbetjenterna vid samtliga gruppkontoren.

Från samtliga i grupper indelade afdelningskontors vaktbetjente har till utskottet inkommit ansökning om att årliga lönen måtte höjas från 400 till 500 kronor samt tjenstgöringspenningarna från 200 till 300 kronor. Såsom skäl härför har anförts hufvudsakligen, att vid hvart och

ett af de ifrågavaraade kontoren endast *en* vaktbetjent är anställd, hvilken följaktligen hade full sysselsättning i tjensten såväl för- som eftermiddag och sålunda saknade tillfälle att genom annat arbete skaffa sig och sin familj några extra inkomster till lefnadsvilkorens förbättring, äfvensom att i betraktande af den dagförtjenst, en vanlig grofarbetare under närvarande förhållanden kunde förvärfva sig, aflöningen för vaktbetjente vid kontoren måste anses väl knapp, då dertill andra anspråk ställdes på vaktbetjente i fråga såväl om pålitlighet och ordentlighet som om klädsel.

Beträffande denna ansökning hafva fullmägtige anfört:

»För sin del finna fullmägtige framställningen förtjena afseende. Aflöningen belöper sig nu till 600 kronor, jemte ett ålderstillägg å 100 kronor, hvartill komma fri bostad och vedbrand. Då, såsom i ansökningen anförts och fullmägtige tro sig känna, kontorens vaktbetjente, med den utveckling, rörelsen vid kontoren nu vunnit, ej minst genom de alltjemt sig ökande inkasseringsuppdragen, äro af tjenstegöromål strängt upptagna och i afsevärd mån sysselsättas äfven utom den egentliga tjenstgöringstiden, hvilken för öfrigt är vida längre än den, då expeditionen är öppen för allmänheten, blifva de i regeln gifvetvis förhindrade att skaffa sig sådana bifortjenster, som kunna sätta dem i stånd att förvärfva hvad utöfver löneinkomsterna kan erfordras till anständig bergning. Vidare anse sig fullmägtige böra fästa uppmärksamheten derå, att de vaktbetjente, om hvilka nu är fråga, hafva att utom andra göromål, bland hvilka äro att räkna de vigtiga penningtransporterna i staden, utföra det ansvarsfulla uppdraget att på olika tider af dygnet afhemta och aflemna posten med dess värdeförsändelser, för hvilket ändamål vid hufvudkontoret anlitas vissa bland vaktmästarne, hvilka med anledning deraf erhålla särskilda gratifikationer.»

På dessa skäl hafva fullmägtige förordat ansökningen.

Höjning af de å gemensam stat för gruppkontoren anvisade anslag till extra arbeten, semestervikariat m. m.

För de i grupper indelade afdelningskontoren, som för närvarande äro till antalet 15, har Riksdagen å *gemensam stat* och till den fördelning, som fullmägtige ega bestämma, anvisat ett belopp motsvarande i medeltal 2,000 kronor för hvarje.

Fördelningen af detta belopp, hvilket under år 1899 utgjort 30,000 kronor, har skett såsom följande tabell utvisar:

	Anslag		Tillägg		Summa	
Falun	1,800	—	150	—	1,950	—
Gefle	1,500	—	350	—	1,850	—
Hernösand	1,900	—	100	—	2,000	—
Jönköping	2,300	—	250	—	2,550	—
Kalmar	2,000	—	300	—	2,300	—
Karlskrona	900	—	—	—	900	—
Karlstad	2,200	—	300	—	2,500	—
Linköping	1,900	—	150	—	2,050	—
Luleå	2,000	—	100	—	2,100	—
Mariestad	1,500	—	100	—	1,600	—
Umeå	1,500	—	150	—	1,650	—
Vexiö	1,800	—	100	—	1,900	—
Visby	1,500	—	150	—	1,650	—
Örebro	2,700	—	300	—	3,000	—
Östersund	1,800	—	200	—	2,000	—
Summa	27,300	—	2,700	—	30,000	—

I fråga om berörda anslag hafva fullmägtige i skrifvelse den 18 sistlidne april anfört:

»Det har icke undgått fullmägtiges uppmärksamhet, att beloppet varit för knappt till bestridande, efter afdrag af semestervikariat för ordinarie tjenstemän, af skälig aflöning åt de extra biträden, som tjenstgjort vid kontoren och hvilkas antal, oberäknadt de för ombudsmanskontoren anlitade juridiskt bildade, vid årets slut utgjorde 45, antagna

år 1893	2	
» 1894	1	
» 1895	4	
» 1896	8	
» 1897	9	
» 1898	10	
» 1899	11	= 45

Efter medelberäkning skulle således årsaflöningen för dessa extra biträden hafva uppgått till omkring 650 kronor. I sjelfva verket hafva naturligtvis ersättningarna utgått med olika belopp, högre till de äldre och lägre till de yngre, hvarvid särskildt må erinras angående de under 1899 antagna, att tjenstgöringstiden varit för alla mindre än ett år, för öfrigt olika allt efter antagningsdatum. Lätt torde inses, att det icke varit möjligt att med den summa, som stått till fullmägtiges förfogande, tillgodose alla billiga anspråk och att, då de äldre erhållit något mera, de yngre måst i många fall nöja sig med alltför knappt tilltagna flitpenningar. Härvid tillåta sig fullmägtige att särskildt få framhålla, hurusom numera och med den utvidgning rörelsen fått, de extra biträdenas tjenstgöring måste blifva mycket trägen och vid åtskilliga kontor utsträckas ej blott långt utöfver den tid, då kontoren hållas öppna för allmänheten, utan äfven till eftermiddagarna. Att under sådana förhållanden fara kan vara, att riksbanken ej får i längden behålla åtskilliga dugande krafter, behöfver knappt sägas, och erfarenheten har i det afseendet lemnat en eller annan varning.

»Två styrelser, de i Luleå och Visby, hafva i särskilda skrifvelser, framhållit behofvet af ökadt anslag. Hvad Visbykontoret angår, har ifrågasatts att kunna erhålla 2,000 kronor eller det nu fixerade medelbeloppet, medan styrelsen i Luleå anhållit om 3,000 kronor för ändamålet, och hvad öfriga styrelser angår, hafva tid efter annan framställningar under hand ingått om större andel i årsanslaget. Vid vissa af kontoren, der rörelsen varit särskildt liflig, icke blott i fråga om lån och diskonteringar, utan ock i öfrig kassaexpedition, ej minst vexling, har också varit omöjligt att lemna tillfredsställande ersättning åt de extra biträdena. Så har t. ex. varit förhållandet i Örebro, der år 1898, enligt hvad i senaste inspektionsberättelse anförts, oaktadt förhållandena stält sig något bättre än vanligt, enär ersättning varit att tillgå för extra ordinarier i följd af sjukdomsförfall för en ordinarie, de förra dock ej kunnat erhålla mer än resp. 1,299, 955, 732 och 331 kronor för biträden, antagna 1895, 1896 och 1897 samt 1899. För 1899 har Örebro erhållit af anslaget 3,000 kronor att fördelas på 5 extra ordinarier. Äfven annorstädes har aflöningen måst bli låg.

»Så har i Gefle för 3 extra ordinarier från 1893 och 1896 samt 1898 (den sistnämnde endast en del af året) kronor 1,850 varit anslagna; i Jönköping för 3 (2 från 1897 och 1 från 1899 samt 1 tillförordnadt biträde) kronor 2,550; i Karlstad för 3 (2 från 1896, 1 från 1898)

kronor 2,500; i Linköping för 4 (1 från 1895, 2 från 1898 och en från 1899) kronor 2,050. Ännu flere exempel skulle kunna anföras, men torde icke vara erforderliga. Dock bör erinras, att de större kontoren icke framgent kunna få så mycket mer än de mindre, enär rörelsen vid de nybildade synes tillväxa raskt och fordra flere arbetskrafter.

»Fullmägtige hafva derför med hänsyn till de förhållanden, som föreligga, nemligen å ena sidan växande behof af biträde, å andra sidan begränsade tillgångar för deras aflöning, funnit det vara sin pligt att hos utskottet göra framställning om ökning af det å gemensam stat uppförda anslaget. I fråga om dess storlek synes det fullmägtige, som om medelbeloppet borde höjas åtminstone med 50 % eller till 3,000 kronor för hvart kontor, med rätt, såsom hittills, för fullmägtige att efter sig företeende omständigheter fördela den sålunda till disposition stälda summan emellan de särskilda kontoren. Härigenom skulle i medeltal, beräknadt efter förhållandena 1899, på hvarje extra ordinarie komma närmare 1,000 kronor för år, hvilket ingalunda kan anses för högt, då man besinnar, att de äldre obefordrade — sådana finnas ju antagna redan 1893 — böra erhålla mer än denna summa. Tiden för det högre anslaget bör tydligtvis beräknas från 1900 års början.»

På grund af hvad sålunda anförts hafva fullmägtige begärt, att å *gemensam stat* från och med början af innevarande än 1900 och till den fördelning, som fullmägtige ega bestämma, måtte för nu ifrågavarande ändamål i stället för 2,000 anvisas 3,000 kronor för hvarje af de i grupper indelade kontoren.

Minskning i det å öfvergångsstat uppförda belopp.

Inom utskottet har ifrågasatts, huruvida de 4,000 kr., som från 1898 års början uppförts å *öfvergångsstat* till fullmägtiges disposition, kan behöfva till oförändradt belopp å staten qvarstå. Från detta anslag har utgifvits ersättning vare sig för aflöningsbelopp, som utgått enligt stat, tillämpad under år 1897, men som, till följd af kontorens indelning i grupper, förlorats, eller för mistad andel i arfvoden för kommissionsbestyr åt de tjenstemän, som pröfvats deraf böra komma i åtnjutande.

Då anslagsbeloppet senast den 11 sistlidne januari fördelades, åtgick af detsamma allenast 3,050 kronor och, om förslaget att uppflytta Linköpingskontoret från 4:de till 2:dra gruppen varder genomfördt, minskas behofvet af medel från öfvergångsanslaget med 200 kronor eller det belopp, som anvisats åt kontorets ombudsman till lönefyllnad, hvilken under nämnda förutsättning ej vidare erfordras. På förfrågan hos deputeraden för den inre förvaltningen har också det svar meddelats, att en ned-

sättning i anslagsbeloppet till 3,000 kronor syntes utan olägenhet kunna vidtagas.

Sedan utskottet sålunda redogjort för de framställningar, som gjorts med afseende på ändringar i riksbankens aflöningsstat, äfvensom i en dermed nära sammanhängande del af gällande reglemente, återstår för utskottet att närmare angifva sin ståndpunkt till de olika förslagen.

Redan förut har utskottet anfört skälet, hvarför utskottet icke ansett sig böra till närmare behandling upptaga någon af de gjorda framställningarna om beredande af dyrtidstillägg på sätt af bankens tjenstemän och betjente begärts. Men om sålunda ifrågavarande önskningsmål icke funnits böra nu föranleda till någon åtgärd från utskottets sida, så har utskottet icke kunnat undgå att till närmare pröfning upptaga andra frågor om ändringar i aflöningsstaten och i samband med denna stående förhållanden.

Hvad sålunda angår de af fullmägtige och vederbörande kontorsstyrelsers här ofvan omnämnda framställningar om uppförande på ordinarie stat af *dels* vid hufvudkontoret 2 nya befattningar i 2:dra graden och 1 d:o i 4:de graden, *dels* vid kontoret i Göteborg af 2 tjenster i 1:sta graden, *dels* vid kontoret i Malmö af 1 tjenst i 1:sta graden, samt en ny vaktbetjentsyssla, *dels* vid kontoret i Örebro af en ny bokhållarebefattning, *dels* ock vid kontoret i Linköping i samband med dess uppflyttning i högre grupp den deraf föranledda tillökningen i tjenstepersonalen med en registrator, tillika bokhållare, har behofvet af dessa nya tjenster af fullmägtige eller vederbörande kontorsstyrelser blifvit på så öfvertygande sätt ådagalagdt, att utskottet till de derutinnan gjorda framställningarna icke har något att lägga utan föranlåtes för sin del förorda desamma.

Likaså torde utskottet icke behöfva särskildt motivera sin anslutning till fullmägtiges förslag, att den verkställande styrelseledamoten vid kontoret i Visby, som är tjensteman i riksbanken, må i aflöningshänseende likställas med sina vederlikar vid andra gruppkontor.

Den väckta frågan om nedsättning med 1,000 kr. i det för gruppkontoren å *öfvergångsstat* uppförda anslag à 4,000 kr. torde icke heller behöfva något utförligare omnämnande från utskottets sida, då nedsättningen, vid de upplysningar som meddelats, i sjelfva verket talar för sig sjelf.

På sätt den ofvan lemnade redogörelsen för de ifrågasatta ändringarna i aflöningsstaten utvisar, föreslås *förhöjningar* i en del anslagsposter, nemligen:

1:o) från 30,000 till 40,000 kronor i *hufvudkontorets* anslag till extra arbeten, semestervikariat m. m.,

2:o) från 3,500 till 6,500 kronor i *Malmökontorets* motsvarande anslag,

3:o) från 400 till 600 kronor i den lön, som bestämts för husdrängen vid *sistnämnda kontor,*

4:o) från 400 till 500 kronor i lönen och från 200 till 300 kronor i tjenstgöringspenningarna åt vaktbetjente vid *de i grupper indelade riksbankskontoren* i orterna,

5:o) från 2,000 till 3,000 kronor i det medeltal för hvart och ett af gruppkontoren anvisade belopp till extra arbeten, semestervikariat m. m.

Af dessa anslagsförhöjningar hyser utskottet ej tvekan att på de skäl, som till stöd för dem anförts, tillstyrka anslagsförhöjningarna under punkterna *1:o*, *2:o* och *3:o* här ofvan.

Vidkommande deremot den ifrågasatta aflöningstillökningen för vaktbetjente vid gruppkontoren finner utskottet visserligen, att talande skäl förebragts för beviljande af någon tillökning i nu bestämda aflöningsförmåner, men att på en gång öka dessa med ett jemförelsevis så betydligt belopp som 200 kronor, anser utskottet dock icke nu vara behöfligt, utan finner, att tillökningen lämpligen kan begränsas till ett tillägg å *lönen* af 100 kronor, så att denna alltså skulle komma att utgöra 500 kronor i stället för 400 kronor med bibehållet ålderstillägg å 100 kronor, samt naturligtvis utan någon rubbning i vederbörandes rätt till fri bostad och vedbrand. Den ifrågasatta ökningen i tjenstgöringspenningarna skulle deremot enligt utskottets mening icke för närvarande böra tillstyrkas.

Med afseende på det ofvan under punkten *5:o)* anmälda anslaget på *gemensam* stat till extra arbeten m. m. vid gruppkontoren, kan utskottet naturligtvis på grund af den utredning, som åvägabragts om behofvet af en ökning i de på denna stat anvisade medlen, icke undgå att erkänna, att någon tillökning är af förhållandena påkallad. Men att, såsom af fullmägtige ifrågasatts, bestämma denna till 50 procent å nuvarande anslaget, synes dock utskottet vara att gå väl långt. Med gällande bestämmelser angående detta anslag öfverensstämmer, att, så snart något nytt afdelningskontor af riksbanken öppnas, anslaget å gemensam stat

omedelbart förhöjes med 2,000 kronor, eller det belopp, som må blifva bestämdt såsom medeltal för gruppkontoren. Då nu under de närmaste åren före 1903 års utgång förestår inrättandet af gruppkontor till ett antal af sex st., samt dessa kontor säkerligen ej öppnas förr, än någon del af det år, hvarunder de träda i verksamhet, gått till ända, är det uppenbart, att, då anslaget beräknas för helt år, de nyöppnade kontoren icke behöfva taga i anspråk *hela* det anslag, som för dem beräknas, utan att någon besparing bör kunna göras, hvilken kan tillgodokomma de äldre kontoren, vid hvilka större belopp erfordras. Med hänsyn härtill och då verksamheten vid en del af de redan öppnade gruppkontoren utan tvifvel är af så ringa omfattning, att dessa kontor böra kunna reda sig med anslag till extra arbeten m. m., understigande det beräknade medeltalet af 2,000 kronor, medan deremot flera andra gruppkontor behöfva mera, anser utskottet, att den tillökning, som bör göras i anslaget, lämpligen och utan afsevärd olägenhet bör kunna begränsas till 2,500 kronor, i hvilket fall hela det å *gemensam* stat anvisade anslaget för de nu varande 15 gruppkontoren skulle komma att uppgå till 37,500 kronor i stället för de 45,000 kronor, som fullmägtige ifrågasatt.

Såsom i det föregående omförmälts, har till utskottet öfverlemnats en ansökning från några tjenstemän vid hufvudkontoret, hvari de begärt, att den nu stadgade, ofvan närmare angifna inskränkningen i deras rätt till semester måtte upphäfvas. Vid pröfningen af denna framställning har utskottet icke kunnat undgå att taga i betraktande ett förhållande, som framgår af den öfver riksbankens tjenstemän upprättade matrikel. Det visar sig nemligen deraf, att från det vederbörande såsom extra ordinarie börjat tjenstgöra vid riksbankens hufvudkontor eller kontor i Göteborg och Malmö och intill dess han såsom ordinarie befordrats till tjenst i 1:sta graden i de flesta fall en mycket lång tid förflutit, 8, 10, 11, 14 år eller än mera, och det torde kunna antagas, att under de år, som närmast föregå berörda befordran, vederbörande tjenstemans tid och krafter i riksbankens tjenst tagits i anspråk lika mycket, som sedermera sker, efter det befordran vunnits. Enligt hvad förut anförts, har, efter erhållen befordran till 1:sta gradens tjenst, vederbörande icke rätt att få åtnjuta semester förr, än han erhållit ålderstillägg eller tjenat 5 år i graden. I regel erhålles ålderstillägget efter 5 års tjenst, men kan i vissa fall erhållas tidigare, då tiden för vinnande af rätt till semester i motsvarande mån förkortas.

Då § 68 mom. 4 i bankoreglementet innehåller nödiga korrektiv mot allt slags för göromålens behöriga gång menligt bruk i fråga om semesters begagnande, i det att der uttryckligen bestämmes, att semester får tillgodonjutas allenast, för så vidt det kan ske utan hinder för göromålens jemna och oafbrutna gång, synes detta stadgande innefatta all den inskränkning i semesterrätten, som är behöflig, samt att det således icke är nödvändigt att bibehålla den särskilda inskränkning i rätten till semester, som stadgats för de yngre tjenstemännen i 1:sta graden. Ty, äfven om denna inskränkning bortfaller, står det ju tydligen fullmägtige eller vederbörande kontorsstyrelser fritt att förlägga dessa yngre tjenstemäns semestertid till sådan tid på året, att det icke gerna kan bli fråga om några särskilda hinder för göromålens oafbrutna och jemna gång.

På dessa grunder finner sig utskottet böra för sin del understödja nu förevarande ansökning, till hvilken utskottet således vill tillstyrka bifall.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer utskottet,

att Riksdagen ville medgifva:

1:o)

att vid *hufvudkontoret* må från och med den 1 juli 1900 på ordinarie stat tillsättas utöfver nuvarande antal befattningar:

a) en tjenst i 4:de graden, och

b) två tjenster i 2:dra graden;

2:o)

att vid afdelningskontoret i *Göteborg* må från och med den 1 juli 1900 på ordinarie stat utöfver nuvarande antal befattningar tillsättas:

två tjenster i 1:sta graden;

3:o)

att vid afdelningskontoret i *Malmö* må från och med den 1 juli 1900 på ordinarie stat tillsättas utöfver nuvarande befattningar:

a) en tjenst i 1:sta graden,

b) en vaktbetjent med följande aflöningsförmåner:

lön:	kronor	600: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjenst och derunder ådagalagdt välförhållande kan höjas till	»	700: —
samt tjenstgöringspenningar	»	200: —
jemte ersättning för fri bostad och vedbrand	»	300: —

4:o)

att aflöningen för husdrängen vid *Malmökontoret* må från och med den 1 juli 1900 beräknas sålunda: lön kronor 600 jemte fri bostad och vedbrand;

5:o)

att anslagen till *extra arbeten och semestervikariat samt flitpenningar åt extra ordinarie tjenstemän* må från och med ingången af år 1900 vid nedannämnda riksbankskontor höjas:

a) vid hufvudkontoret från 30,000 till 40,000 kronor,

b) vid Malmökontoret från 3,500 till 6,500 kronor;

6:o)

att vid afdelningskontoret i *Örebro* må från och med den 1 juli 1900 på ordinarie stat utöfver nuvarade befattningar tillsättas en bokhållare med lön och tjenstgöringspenningar i likhet med registratorns;

7:o)

att riksbankens kontor i *Linköping* må från och med den 1 juli 1900 bland de i grupper indelade kontoren uppflyttas från 4:de till 2:dra gruppen;

8:o)

att vid riksbankens kontor i *Visby* verkställande styrelseledamot, som är tjensteman i riksbanken, må i aflöningshänseende från och med den 1 juli 1900 likställas med verkställande styrelseledamöter, tjenstemän i riksbanken, vid öfriga i grupper indelade afdelningskontor.

9:o)

att vaktbetjente vid samtliga i grupper indelade afdelningskontor må, räknadt från början af år 1900, erhålla en med 100 kronor till 500 kronor ökad årlig lön;

10:o)

att å *gemensam* stat från år 1900 och till den fördelning som fullmägtige ega att bestämma för samtliga riksbankskontoren i orterna, med undantag af kontoren i Göteborg och Malmö, till extra biträde vid kontorsgöromålen och semestervikariat må uppföras ett belopp, motsvarande i medeltal 2,500 kronor för hvarje af de i grupper indelade kontoren, samt

11:o)

att å *öfvergångsstat* till fullmägtiges disposition, för bestridande af ersättning vare sig för aflöningsbelopp, som utgått enligt stat, tillämpad under år 1897, men som till följd af kontorens indelning i grupper förlorats,

eller för mistad andel i arvoden för kommissionsbestyr åt de tjenstemän, som pröfvas deraf böra komma i åtnjutande, må uppföras 3,000 kronor.

Slutligen och under åberopande af hvad utskottet här ofvan anfört i fråga om den hos utskottet gjorda ansökningen om upphäfvande af den för vissa tjenstemän i 1:sta graden vid hufvudkontoret samt afdelningskontoren i Göteborg och Malmö i § 68 mom. 4 af bankoreglementet stadgade inskränkning i deras rätt att åtnjuta semesterledighet, hemställer utskottet,

12:o)

att Riksdagen ville besluta, att *§ 68 mom. 4* i gällande bankoreglemente skall erhålla följande ändrade lydelse:

(Nuvarande lydelse:)	*(Föreslagen ny lydelse:)*
— — — Tjenstemännen — — — — — — — — (lika) — — — — hvarje år; dock att tjenstemännen i lägsta graden vid hufvudkontoret samt afdelningskontoren i Göteborg och Malmö ej ega att erhålla semester förr, än de kommit i åtnjutande af lönetillägg eller i graden innehaft tjenst på ordinarie stat i minst fem år.	Tjenstemännen vid hufvudkontoret, kamrerare och tjenstemän i 1:sta eller 2:dra graden vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö samt kamrerare och kassörer vid de öfriga afdelningskontoren ega, så vidt sådant utan hinder för göromålens jemna och oafbrutna gång kan ske, hvar i sin ordning åtnjuta semester, tjenstemännen i 3:dje och 4:de graderna vid hufvudkontoret och de i 3:dje graden vid afdelningkontoren i Göteborg och Malmö under en och en half månad samt öfriga ofvan omförmälde tjenstemän en månad hvarje år.
Semesterindelningen — — — — — — — — (lika) — — — — — — — — — — — — styrelsen.	Semesterindelningen för hvarje år fastställes vid hufvudkontoret af deputerade och vid afdelningskontoren af styrelsen.

De ändringar i aflöningsstaten samt reglementet, hvilka må blifva erforderliga, sedan Riksdagen i här ifrågavarande ämnen fattat beslut, skall utskottet, jemlikt sin instruktion, iakttaga vid sammanfattningen af nämnda stat och reglemente.

Stockholm den 1 maj 1900.

På bankoutskottets vägnar:

F. A. BOSTRÖM.

Bilaga

till bankoutskottets memorial n:o 18, utvisande de i aflöningsstaten föreslagna ändringar.

Aflöningsstat:

för Sveriges riksbank:

A. Fullmägtige i riksbanken:

— — — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — — —

B. Hufvudkontoret i Stockholm:

Tjenstemännen:

Å lönestat:

tjugu — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — —	kr.	2,000: —
tjugufyra i andra tjenstegraden, bokhållare, revisorer, kassörer, notarie, registrator, hvarje	»	2,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	2,500: —
efter tio års till	»	3,000: —
tio i tredje tjenstegraden, kamrerare, ombudsman, förste revisor, hvarje	»	3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	3,500: —
efter tio års tjenst i graden till	»	4,000: —
sex i fjerde tjenstegraden, kommissarier, bankosekreteraren, hvarje	»	4,000: —
hvilket efter fem års ordinarie tjenst i graden kan förhöjas till	»	4,500: —

Å arfvodesstat:

Tjenstgöringspenningar:

— — — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — — —

Missräkningspenningar:

— — — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — — —

Arfvoden:

1:o) för vård — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — — — — — — förordnas. — — — — — — — — — —

2:o) till extra arbeten och semestervikariat samt till flitpenningar åt extra ordinarie tjenstemän ..... kr. 40,000: —

3:o och 4:o — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

Vaktbetjeningen:

— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

Aflöningsstat för Sveriges riksbanks afdelningskontor:

Afdelningskontoret i Göteborg:

1. Styrelsen:

— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

2. Tjenstemännen:

Å lönestat:

fem i första tjenstegraden, kontorsskrifvare, hvarje ..... kr. 1,500: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till » 2,000: —
sex — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — » 4,000: —

Å arfvodesstat:

Tjenstgöringspenningar:

— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

Missräkningspenningar:

— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

Arfvoden:

— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

3. Vaktbetjeningen:

— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

Afdelningskontoret i Malmö:

I. Styrelsen:

— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

2. Tjenstemännen:

Å lönestat:

tre i första tjenstegraden, hvarje ..... kronor 1,500: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till » 2,000: —
tre — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — » 1,500: —

Å arfvodesstat:

Tjenstgöringspenningar:

— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

Missräkningspenningar:

— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

Arfvoden:

— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

till extra arbeten, semestervikarikariat och flitpenningar till extra ordinarie tjenstemän ..... kronor 6,500: —

3. Vaktbetjeningen:

två vaktmästare, hvardera, lön ..... » 600: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjenst och derunder ådagalagdt välförhållande kan höjas till ..... » 700: —
samt tjenstgöringspenningar ..... » 200: —
äfvensom för den ene vaktmästaren fri bostad och vedbrand och till den andre såsom ersättning härför kronor 300: —
en husdräng, lön ..... » 600: —
jemte fri bostad och vedbrand.

Afdelningskontoren i Jönköping och Karlstad,

hvart för sig, (*Grupp 1*):

— — — — — = — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —
vaktbetjenten, lön ..... kronor 500: —
— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —

Afdelningskontoret i Örebro,

(*Grupp 1*):

tre styrelseledamöter, hvarje ..... kronor 1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen ..... » 3,800: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjensteman, aflöningen till honom under tiden utgår

med sammanlagdt 5,000 kronor för år räknadt, deraf 800 kronor anses såsom arfvode, 1,200 kronor såsom tjenstgöringspenningar och 3,000 kronor såsom lön, hvilket lönebelopp efter fem års tjenstgöring i nämnda egenskap kan förhöjas med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor,

kamreraren, lön	kronor	2,000: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjenst såsom kamrerare vid riksbankens afdelningskontor kan förhöjas med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor,		
samt tjenstgöringspenningar	»	1,250: —
och kassavårdarearfvode	»	750: —
kassören, lön	»	1,600: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjenst såsom kassör vid riksbankens afdelningskontor kan förhöjas med 400 kronor och efter tio års med ytterligare 400 kronor,		
samt tjenstgöringspenningar	»	800: —
och missräkningspenningar	»	600: —
registratorn *och bokhållaren, hvardera* lön	»	1,300: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjenst såsom registrator eller bokhållare vid riksbankens afdelningskontor kan förhöjas med 400 kronor,		
samt tjenstgöringspenningar	»	700: —
ombudsmannen, lön	»	800: —
vaktbetjenten, lön	»	500: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjenst och derunder ådagalagdt välförhållande kan höjas med 100 kronor,		
tjenstgöringspenningar	»	200: —
jemte fri bostad och vedbrand.		

Afdelningskontoren i Falun, Hernösand, Linköping, Luleå och Östersund,

hvart för sig, *(Grupp 2)*:

tre — — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — —	kronor	800: —
vaktbetjenten, lön	»	500: —
— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —		

Afdelningskontoren i Kalmar och Vexiö,

hvart för sig, *(Grupp 3)*:

tre — — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — —	kronor	800: —
vaktbetjenten, lön	»	500: —
— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —		

Afdelningskontoren i Gefle, Karlskrona, Mariestad, Umeå och **Visby,**

hvart för sig, *(Grupp 4):*

tre — — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — —	kronor	600:	—
vaktbetjenten, lön	»	500:	—
— — — — — — — — — — (oförändradt) — — — — — — — — — —			

Utöfver här ofvan angifna aflöningsbelopp har Riksdagen anvisat:

a) å *gemensam stat* från år 1900 och till den fördelning, som fullmägtige ega bestämma, för samtliga riksbankskontoren i orterna, med undantag af kontoren i Göteborg och Malmö, till extra biträde vid kontorsgöromålen och semestervikariat ett belopp, motsvarande i medeltal 2,500 kronor för hvarje af de i grupper indelade kontoren, samt

b) å *öfvergångsstat* till fullmägtiges disposition, för bestridande af ersättning vare sig för aflöningsbelopp, som utgått enligt stat, tillämpad under år 1897, men som, till följd af kontorens indelning i grupper, förlorats, eller för mistad andel i arfvoden för kommissionsbestyr åt de tjenstemän, som pröfvas deraf böra komma i åtnjutande, 3,000 kronor.